

Frank Aaen (EL):

Skatteministeren kan stole på Enhedslisten, hver eneste gang han går på jagt efter skattesnydere. Sådan er det også i dette tilfælde.

Da disse forslag første gang kom frem i offentligheden, havde vi nogle betænkeligheder i forhold til den generelle registerpolitik, og derfor er vi også meget tilfredse med, at der er gjort nogle undtagelser vedrørende private forhold i det lovforslag, der er lagt frem.

Ligesom andre ordførere har vi selvfølgelig nogle punkter, som vi gerne vil kigge lidt nærmere på i udvalgsarbejdet, men vi vil ikke være med til at forsinke gennemførelsen. Det haster selvfølgelig. Hvis landets skatteminister mener, at der brug for muligheder for at stoppe noget snyderi, så vil vi ikke forsinke ham en eneste dag i at gøre det.

Men en anden diskussion, vi gerne vil rejse, er, at i virkeligheden er kontrol en nødløsning. Det bedste er jo, hvis folk slet ikke kan snyde, og vi vil godt rejse den diskussion i denne forbindelse: Er der for rige muligheder for at snyde i vores skattesystem, og er der unødvendige muligheder for at snyde i skattesystemet? Så er det bedre at fjerne dem end at indføre en masse kontrol for at forhindre snyd. Er det så indlysende rigtigt, at erhvervslivet skal have mulighed for at skubbe skatten foran sig i én uendelighed?

Jeg sætter ikke spørgsmålstegn ved, at der er flertal for at støtte erhvervslivet på forskellige leder og kanter. Men man kan godt overveje, om den form for støtte til erhvervslivet nu er en særlig hensigtsmæssig form, når vi ser, hvad f.eks. den mulighed har givet af misbrug og snyd og tab af skattemidler, fordi virksomheder er gået konkurs osv., osv. Det er milliarder, vi taler om, som mistes for fællesskabet, fordi der er den mulighed for virksomhederne for at skubbe og ophobe skat og moms og afgifter. Måske skulle man finde en anden måde at udmønte erhvervsstøtte på end den skatteregel eller i hvert fald sanere lidt i mulighederne for at skubbe skatten foran sig.

Et andet eksempel: Der står i lovforslaget, at der skal stilles krav til udbydere af skattearrangementer – det er jeg helt med på. Men det får mig til at tænke den tanke: Har vi brug for skattearrangementer? Er det overhovedet noget, der er noget formål i? Er der nogle ting, vi vil støtte, kan vi vel finde en anden måde at gøre det på end med skattearrangementer. I virkeligheden synes jeg, det selvfølgelig straks burde elimine-

res fra vores lovgivning, at man har sådan noget, der kun går ud på at spare skat.

For at tage det helt konkrete: Nu skal vi have regler, der sikrer, at der er realiteter bag skattearrangementer. Det vil sige, at skatteministeren skal sende en til New York for at kontrollere, om der kører nogle togvogne, og så er det o.k. at få fradrag – måske. Men har det overhovedet nogen samfundsnytte set fra en dansk skatteydners synspunkt, at der er mulighed for at lave et skattearrangement i noget så eksotisk som togvogne i New Yorks undergrund? Det kan jeg ikke få øje på. Måske skulle vi fjerne den mulighed.

Sådan kunne man tage forskellige andre muligheder, og derfor vil jeg stille et spørgsmål: Jeg vil ikke afkræve af ministeren, at han skal være enig i mine betragtninger, men jeg vil alligevel godt spørge, om vi kunne få et tilsagn om, at ministeren vil deltage i et seminar i Skatteudvalget – hvis ellers Skatteudvalget synes, det er en god idé, det forbehold skal jeg naturligvis tage – hvor vi i fællesskab gennemgår de love, der typisk er i anvendelse, når der er konstateret snyd og misbrug og tab af skattemidler. Så kunne vi på den baggrund tage en fælles drøftelse af, om nogle af disse love simpelt hen skulle fjernes eller laves om for at forhindre snyd, og på den måde mindske kontrolproblemet. Så står vi både med en skattemæssig fordel og sådan set også med en demokratisk fordel, hvor vi undgår alt det dér med big brother is watching you, som ingen af os i virkeligheden er så begejstrede for.

Jeg synes, den tanke var værd at udvikle lidt i fællesskab, og det vil vi i hvert fald meget gerne være med til, ligesom vi meget gerne vil være med til at vedtage det lovforslag, der her er fremsat.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man kan først og fremmest konstatere, at regeringens sidder mere og mere fast i sadlen. Det virker næsten, som om i hvert fald skatteministerens parlamentariske grundlag er blevet forøget markant her i dag. Det kan jeg ikke umiddelbart tilslutte mig i de vendinger, der er brugt.

Jeg må sige, at vi i Dansk Folkeparti føler, at skatteministeren i sin administration burde overveje proportionalitetshensyn og burde overveje i højere grad at være knap så nidkær og måske i højere grad i mange henseender have forståelse for en bagatelgrænse. Det kommer vi bl.a. også tilbage til på et område under et andet punkt på dagsordenen senere i dag.